

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELŐLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

::: Kéziratok és szakkérdések :::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
::: II. emelet 213.) fogad el. :::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
víz tisztító Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.

::: Verantwortlicher Redakteur: :::
Dr. EMIL UNGER.

::: Administration: Ungarischer :::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST, V.,
::: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. :::

HALÁSZAT = (FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI

Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: A Winkler-féle vízvizsgáló módszerek és azok alkalmazása a limnológiában. (Folytatás.) *dr. Maucha Rezső.* — Halpusztító emlősök és irtásuk. *dr. Keller Oszkár.* — A halászat organizációja Németországban. *Dr. Lukács Károly.* — Világító halászat az Adrián. — Édesvízi halbevétel Németországba. — Társulatok—Egyesületek. — Vegyesek. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Die Winkler'schen Wasseruntersuchungsmethoden und deren Anwendung in der Limnologie. (Fortsetzung.) — Fische vernichtende Säugetiere und ihre Verteilung. — Die Organisation der Fischerei in Deutschland. — Die Süßwasserfisch-Einfuhr nach Deutschland. — Leucht-Fischerei auf der Adria. — Gesellschaften und Vereine. — Vermischte Mitteilungen. — Fischpreise. — Annoncen.

A Winkler-féle vízvizsgáló módszerek és azok alkalmazása a limnológiában.

Irla: *Dr. Maucha Rezső.*

(Folytatás.)

Mivel a tapasztalás szerint az eutroph tavak ezen jellegzetes oxigénrétegződése a tavak minden pontján állandónak tekinthető, nyilvánvaló, hogy az oxigénrétegződés meghatározása útján egyszerű módon eldönthetjük valamely tó biológiai jellegét. Egy-egy ilyen vizsgálat abban áll, hogy a tó mélysége szerint annak egyetlen pontján különböző mélységekből 8—10 vízmintát merítünk és meghatározunk azok oxigéntartalmát. Ez a művelet kellő gyakorlattal egy-két óra alatt elvégezhető és tekintettel a Winkler-féle oxigénmeghatározó módszer nagy pontosságára, az oxigénrétegződést feltüntető görbe alakjából az eutrophitás, illetőleg oligotrophia mértékére is biztos következtetést vonhatunk.

Későbbi tanulmányai során *Thienemann* még tovább ment a tavak biológiai jellegének meghatározására használt módszerek egyszerűsítésével. Az eddigelé már tanulmányozott tavak oxigénviszonyait gondos vizsgálatnak vetve alá megállapította, hogy a tófenékkal érintkező legmélyebb vízrétegnek, az ú. n. *fenékvíznek* (Bodenwasser) oxigénnel való telítettségi foka döntő jelentőségű a tavak termelési biológiai jellege szempontjából.

A tó neve	Típus	Fenékvíz O ₂ tartalma a telítési százalékában	O ₂ H E
Bodeni tó	Tanytarsus	90·5 ⁰ / ₀	10·7
Lake Seneca	Tanytarsus	91·7 ⁰ / ₀	10·4
Lake Keuka	—	63·8 ⁰ / ₀	2·5
Aussen-Schaalsee	Tanytarsus Bathophilus	44—75 ⁰ / ₀	0·98
Lunzi Untersee	„	59 ⁰ / ₀	1·05
Lake Canandice	—	28·4 ⁰ / ₀	0·7
Plöni nagytó	Bathophilus Plumosus	16·5—51·6 ⁰ / ₀	0·40
Lake Mendota	Plumosus	0·00	0·00

1. sz. táblázat.

A telítettség fokát a fenékvíz hőmérsékletének megfelelő telítési oxigéntartalom százalékában fejezte ki és amint az 1. sz. táblában közölt és *Thienemann* igen sok adata közül kiragadott néhány számból is megítélhetjük, az oligotroph tavaknál a fenékvíz oxigéntartalma a telítési oxigéntartalom 50%-ánál mindig nagyobb. Ezzel ellentétben, ha a fenékvíz telítési foka 50%-nál kisebb: a tó jellege eutroph.

Ilyetén módon egyetlen oxigénmeghatározásból következtetést vonhatunk a tó termelési biológiai jellegére, sőt a telítési fok számértékéből a fokozatbeli árnyalatokat is sokkal exactabban fejezhetjük ki, mint a fenékfauna vizsgálatán alapuló nehézkes biológiai módszerrel.

Minél inkább megközelíti ugyanis a fenékvíz telítési foka a 100%-ot, annál oligotrophabb és viszont minél közelebb esik az a 0-hoz, annál eutrophabb a kérdéses tó biológiai jellege.

A víz oldott oxigéntartalmának kétségtelenül nagy limnológiai jelentőségét már az eddig előadottak is kellőképpen kidomborítják. *Thienemann*-nak a tavak vizének oldott oxigéntartalmára vonatkozó sokoldalú tanulmányai közül ezért már csak egyet óhajtunk megemlíteni. Ugyancsak az összes eddigi vizsgálatok alapján kiszámította a tavak oxigénrétegződése és morphometrikus adatai felhasználásával külön-külön az epilimnion és hypolimnion egész oldott oxigénkészletét. A nélkül, hogy itt mélyebb részletekbe hatolnánk, meg kell magyaráznunk, hogy epilimnion alatt a tavaknak ama felső régióját értjük, amelyben a nyári nyugalmi időszakban a felszíntől kiinduló konvekcionális áramlások mennek végbe. Ez alatt fekszik a rendszerint tetemesen vastagabb hypolimnion, amelyben tehát a nyári nyugalmi időszak alatt áramlások nincsenek. Nagy általánosságban az epilimnion azonos a trophogen-, a hypolimnion pedig a tropholitikus-regióval.

Thienemann mármint a hypolimnion és epilimnion oxigén készleteinek hányadosát képezte a különféle típusú tavaknál és azt találta, hogy ennek a hányadosnak értéke, amelyet az $\frac{O_2H}{E}$ szimbólummal jelöl, az oligotroph tavaknál mindig nagyobb, az eutroph tavaknál pedig mindig kisebb az egységénél.

Az 1. sz. táblában tüntettük fel több tóra nézve a hányados értékét és láthatjuk, hogy az 10⁻⁷ és 0 között ingadozik, tehát a tavak termelési biológiai jellegében mutatkozó árnyalatbeli különbségeket meglehetősen érzékenyen juttatja kifejezésre. Ebből is következik, hogy a víz oxigéntartalmának sokkal nagyobb jelentősége van, semmint azt még csak néhány évvel ezelőtt is gondoltuk volna.

Végül megemlítjük még, hogy az asszimilációs hányados alapján, amely következőképpen írható fel:

$$Q = \frac{CO_2}{O_2} = 1.$$

a víz oxigéntartalmának az asszimiláció folytán bekövetkező megnövekedéséből következtetést vonhatunk a fotoszintézisnél feldolgozott széndioxid, illetőleg az abból keletkező szénvegyületek mennyiségére. Az oldott oxigéntartalom meghatározása tehát módot ad arra is, hogy a tavak termelőképességét közvetlenül megmérjük. Természetesen így csak relatív számértékekhez jutunk, mert a tavak valamennyi producensének, mint a phytoplankton, a bevonatot képező algák és a szubmers vízi növényzet termelőképességét egyidejűleg nem mérhetjük meg. Minthogy azonban a termelés oroszlánrészét a phytoplankton szervezetek végzik, továbbá kétségtelen, hogy a producensek egyes kategóriáinak termelőképessége a tavak termelési biológiai jellegével párhuzamosan változik, a phytoplankton asszimilációs tevékenységéből az egész tó termelőképességére is következtetést vonhatunk. Ez a cél vezetett bennünket, midőn a *Velencei tó* phytoplanktonjának termelőképességét tanulmányozva, a termelőképesség kifejezésére alkalmas egység megállapítására törekedtünk. E vizsgálataink ismertetésére itt felesleges kiterjeszkednünk, mert az úgy magyar, mint angol nyelven megjelent, s csupán a termelőképesség mérésére alkalmas egységet magát óhajtjuk ismertetni. Az egység definíciója a következőképpen

hangzik: *ha valamely tó vizének egy literében élő phytonannoplankton 27.7° C hőmérsékleten és optimális fényintenzitásnál percenként 10⁻⁹ × 22.400 cm³ oxigéngázt termel, akkor annak termelőképessége egységnyi.* Ezt az egységet az oxigénmeghatározás zseniális megteremtője iránt érzett mély tiszteletem jeléül *Winkler*-nek neveztem el. Hogy a hazai tavak termelőképességéről képet alkot-hassunk magunknak, közlöm az alábbi adatokat:

A Velencei tó	termelőképessége	863	Winkler
a Balaton	" "	125	"
a Tatai Öregtó	" "	127	"
a Lágymányosi holt Dunaág	" "	66	"
és végül a hortobágyi tógazdaság egyik tavának	" "	85	"

Amennyire a jelekből ítélni lehet, *Thienemann*nak fent ismertetett és a tavak oxigéntartalmára vonatkozó tanulmányai is végeredményben a tavak termelőképességének pontos számadatok alapján való kifejezésére fog-nak vezetni. Eddigi ismereteink azonban még nem elég kimerítőek ahhoz, hogy a vizek oldott oxigéntartalmából származtatható tanulságokat teljesen kiaknázzuk. Ezért minden túlzás nélkül állapíthatjuk meg, hogy a *Winkler*-féle oxigénmeghatározó módszer, mint a limnológiai kutatás eszköze, az eddigi eredményeket messze túlszárnyaló felfedezésekre fog még vezetni.

(Folyt. köv.)

Halpusztító emlősök és irtásuk.

Írta: *Dr. Keller Oszkár* gazd. akad. rendes tanár.

A nagyszámú állati halellenség között néhány gyakrabban előforduló emlős is méltó helyet foglal el a halpusztító sorában. Ezek életmódjának, kártételüknek és irtásuknak rövid ismertetését az alábbiakban foglalhatom össze.

A halpusztító legkisebb emlős a rovarevők (Insectivora) rendjébe, a cickányfélék (Saricidae) családjába tartozó *vízi cickány* (*Neomys fodiens* Pall.). Testhossza 12 cm, ebből 5 cm farkára esik. Szőrének színe télen-nyáron változik. Télen sötétebb hátoldala, mint nyáron. Hátoldala fekete, hasa, ajka, lába és farka fehéres, vagy barnásfehér. Fehér mellén és farkának alsó fehér részén nem egyszer fekete foltok láthatók. Szőre igen finom és tömött, úgy, hogy a víz leperreg róla. Lábának mindkét oldalán úszószőrök láthatók, amelyeknek segítségével a vízben igen ügyesen úszik. Szereti a hegyes, erdős vidékek kavicsos, homokos fenekű, tiszta vizű folyóit, patakjait, amelyeknek közelében kertek, rétek vannak. Előfordul a békalencsés tiszta vizű tavak környékén is, sőt kazlak, boglyák alatt, szérűskertekben, szántóföldön, pajtákban is nem egyszer feltalálható. A vízhez közel levő lakásának egyik járata a vízbe nyílik, míg a többiek a szabadba. Előfordul azonban, hogy nem egyszer az egér és pocok lakásába is beköltözködik.

Csöndes helyeken egész nap mozog, kitűnően úszik s veszély esetén a víz alá bukik. Lakásának egyik tágultabb részében száraz növényi részekből vackot készít és a nőstény, május közepén 6—10 csupasz kölyket fiadzik.

Eledele rovarokból, apró csigákból, rákokból, férgekből, halakból és halikrából áll. A kisebb testű és fiatal halakat megeszi egészen, míg a nagyobbaknak és idősebbeknek a szemeit és agyvelejét eszi csak meg,

és kikezdi az oldalán levő húst is. Legkedvesebb csemegéje a halikra, ebből igen sokat el is pusztít. Megeszi ezenkívül a gyíkokat, kisebb emlősöket és madarakat, kiissza a vízi madarak tojásait.

Strichninnel mérgezett halikrával, kisebb hallal lehet irtani, vagy pedig Lane-féle csapóvassal fogni, amelybe csalétekül ugyancsak kisebb halat kell tenni és a fogóvasat a vízi cickány járatainak közelében kell felállítani. A csapóvas két összecsapható vaskeretből áll, amelyeket villaszerű vas tart kifeszítve.

A pockok (Illicotinae) alcsaládjába tartozó *pézsmapocok (Fiber zibethicus L.)* is sok kárt tesz a halastavakban. Nagyobb a vándor patkánynál, bundája felül fényes sötétgesztenyebarna, alul fehéresbarna. Előfordulnak azonban fehér, csíkos és fakószínű változatok is. Hátsó lábainak ujjai között úszóhártya kifejlődött, fekete farka összenyomott. Pézsmaszagot kiválasztó mirigyei vannak, ezektől kapta a nevét is.

Észak-Amerikából került Európába és Csehországból ájtott hazánkba is és növényekkel dúsan benőtt, folyó- és állóvizek környékén már nálunk is előfordul. Óvatos éjjeli állat, a vízben pompásan úszik és bukik. Mély, melegebb vizek környékén és ahol a víznek magasabb a partja, földalatti lakást készít, ennek a víz alatt két bejárója van s mindkettő egy tágasabb kamrába torkollik. Ahol azonban magasabb partot nem talál, vagy sekélyebb a víz, ott különböző vízi növényekből, a hód lakásához hasonló kupacot készít és ebbe ássa lakását.

Téli álmat nem alszik, hanem még a jég alatt is képes táplálékát megszerezni. Rendesen márciusban párosodik és lakásának tágultabb részében háromszor, esetleg négyszer is kölykezik, fiainak száma egy-egy alkalommal 6—8.

A pézsmapocok általában növényevő. Szeretettel fogyasztja a különböző vízi növények zsegeiből, fiatalabb részeit és tartózkodási helyéhez közel található konyhakerti növényeket, sőt a fák gyengébb gyökereit is. Ezek mellett azonban nagy mennyiségű állati táplálékot is fogyaszt. Megeszi a vízben élő rovarokat, vízi kagylókat, csigákat, rákokat, halakat, halikrákat. Ahol nagyon elszaporodik, ott a teletetű halastavakra s különösen a pontytenyésztésre igen veszedelmes. Megdézsmálja a különböző vízi madarak fészkeit is, kiissza a tojásokat és felfalja a fiókat.

Károságát fokozza az is, hogy a töltéseket, gátakat összefurkálja, s ezáltal nem egyszer gátszakadást és árvízveszedelmet idézhet elő. Hazai elszaporodása ellen mindent el kell követnünk s ahol jelenlétét észrevettük, billenős csapóvassal, fogóládákkal és úszó fogóhordókkal kell irtani. A csapóvasat a víz szélére oly módon helyezük el, hogy az a megfogott állattal együtt beleessen a vízbe s ily módon az megfúljon, különben a fogóba került pézsmapocok nem egyszer elragja a fogóba szorult végtagját és elmenekül. A fogóláda hosszúka, deszkából készült rekesz, két végén befelé nyíló ajtókkal, amelyeken a pézsmapocok bemehet a rekeszbe, kijönni azonban abból nem tud. A fogóládát néhány cm-re a víz alá kell helyezni, míg a fogóhordó a víz színén úszik. A felsorolt fogókba csalétekül ajánlatos valami gyökeres gumónövényt tenni. Télen, amikor igen kevés táplálékot tud a pézsmapocok szerezni, különösen jó eredménnyel fogható.

Az emlősök között a halak legveszedelmesebb ellensége a *vidra (Lutax lutra L.)*. Feje vaskos és hosszúka tojásdad, végtagjai rövidek, 5 ujjuk és a lábujjak között a karmokig nyúló vastag úszóhártya kifejlődött. Testét

sűrű, rövid, síma szőr fedi, amely felül fényes vörhenyes sötétbarna, alul világosabb fehérbe hajló, nyaka alatt s a mellén gyakran szennyesfehér.

Hazánkban is mindenütt előfordul, különösen a nagyobb folyók, tavak, nádasok és mocsarak közelében. Így a balatonkörüli nádasokban, a Kis-Balaton nádtengerében, a Zala-folyó kiöntéseiben, a somogyi Nagybereken igen gyakori. Nagyon szereti azon folyókat, amelyeknek partjait nagykiterjedésű erdő borítja. Lakását rendszeren a víztől kimosott parti lyukakban és üregekben készíti, felhasználja ezenkívül a róka- és a borzlyukakat is, ha azok nincsenek messze a víztől. De maga is ás földalatti lakást, melynek kijárója $\frac{1}{2}$ m mélységben van a víz alatt. A kijárástól kb. 2 m hosszú, ferdén haladó folyosó vezet a lakás tágasabb részébe, amelyet száraz fűvel és mohával bélel ki. A tágasabb kamrát a külvilággal keskenyebb folyosó köti össze, mely szellőztetésre szolgál.

Kitűnően úszik és bukik és úzás közben farkát kormányozásra használja. Télen a jég alatt is kitartóan úszik és csak időnkint bukik fel a vízből, hogy a jégen levő lyukon át levegőt szívhasson magába. Úzás közben tömött bundája sohasem nedvesedik át, hanem teljesen száraz marad. Látása, hallása és szaglása kitűnő, ellenségeit már nagy távolságból észreveszi és a vízben gyorsan alábukik. Rendesen alkonyatkor indul halászni és egész éjjel kitartóan halászik. Az öreg him legtöbbszőr magányosan él, míg az öreg nőstény sokáig barananggal kölykeivel. Napközben a sűrű nádasban, bozótban tartózkodik és éjjel jár zsákmány után. Sekély vízben betereleli a halakat az öbölbe és itt fogdossa össze őket, vagy pedig erős farkával megcsapkodja a vizet és a kövek alá menekült halakat így könnyebben szedi össze. Sokszor a vízben levő nagyobb kövekre és fatuskókra ül és így les zsákmányára. A kisebb elfogott halakat úzás közben a vízben falja fel, a nagyobbakat azonban kivonszolja a partra és ott fogyasztja el. A halnak fejét, farkát, úszóhártyáit, csontjait rendszeren nem eszi meg, hanem otthagyja, ahol pedig igen könnyen jut táplálékhoz, ott a halnak csak a háti húsát eszi meg, a többit pedig ott hagyja. Vérengző természetű, ezért többet gyilkol, mint amennyit különben el tudna fogyasztani. A tömegesen megölt halakat nem eszi meg, hanem kihordja a partra és otthagyja. A halakon kívül elfogja és megeszi még a rákot, békát, vízi pockot, vízi madarakat, azok tojásait és fiait is. A halak közül a legkedvesebb falatja a pisztráng. A vidra szaporodása nem időhöz kötött, épen ezért az évnek minden szakában lehetnek fiai. A nőstény leginkább májusban 2—4 vak kölyket hoz a világra.

A vidra jelenléte nagy veszedelmet jelent a halgazdaságokra. El kell tehát követni mindent, hogy a halastavak környékéről a vidrát kiirtsuk. Pusztítani lehet vadászattal és pedig vagy lesből, vagy pedig hajtókkal,

Fiatal tógazdasági intéző,

.....	okleveles gazdasz öt- éves gyakorlattal, in- tézói, vagy más kép- zettségének megfelelő
Megfelelő referenciák.	állást keres	Megkeresést kiadóhivatal
:: ::	: azonnali belépésre. :	:: továbbit. ::

illetőleg kutyákkal. Vadászata télen a legeredményesebb, amikor a vadász a jégen levő lék felé igyekvő vidrát lesből könnyen lelőheti. Nagyobb tavakon és mocsaras helyeken csónakon üldözik és akkor lövik le, amikor lélekzeni feljön a víz felszínére. A kutyáktól felhajtott és menekülni nem tudó vidrát szigonnyal is le szokták szúrni. Sikeresen írható a vidra csapóvással is, amelyet néhány cm-re a víz alá helyezünk és vízi növényekkel, iszappal betakarunk. A csapóvasat ajánlatos lánccal a földbe vert karóhoz erősíteni.

A halászat organizációja Németországban.

A németországi halászat mintaszerű megszervezéséről, a haltermelés, behozatal és belső fogyasztás méreteiről tanulságos képet nyújt *H. N. Maier*-nek, a német halászati egyesület elnökének m. év őszén tartott innsbrucki előadása, amelyből a „Halászat” olvasóinak tájékoztatására hadd álljon itt az érdekesebb részletek ismertetése.

A halászatilag hasznosítható német belvizek (a Haffok vizeit bele nem értve) 1,150.000 hektárra, a Haffvizekkel együtt 1,4 millió hektárra becsülhetők. Ebből a vízterületből 54,5% természetes tótság, 39% folyóvíz és 6,5% lecsapolható halastó. Németország összes mezőgazdaságilag hasznosítható területének 3,3%-át (a Haffokkal együtt 4%-át) foglalják el a halasvizek.

A német belvizek halzsákmányának összes súlyát 125 millió kg-ra, ennek értékét 150 millió márkára becsülik. E haltömegek kitermelésével — az 1907. évi adatgyűjtés szerint — 11.691 hivatásos halász és 6163 segéd munkás foglalkozott. A német tengeri halászat zsákmánya súlyra éppen kétszerese az édesvízinek, értékre azonban kevesebb, mint a fele (72 millió márka).

A német halfogyasztás 1927-ben (62,5 millió lakosság mellett) fejenként 10,4 kg volt, amelyből csak alig több, mint két kg az édesvízi hal. Evvel szemben az egy főre eső évi húsfogyasztás 52,5 kg volt.

A halászat szervezetének, mint nálunk és egyebütt is, két ágazata van: egyik az *érdekeltségek szervezkedése*, másik a *hivatalos organizáció*. Az előbbi ott is, mint minálunk, a régi céhrendszert váltotta fel.

I. Az egész német halászati *szabad szervezkedés* élén a *Német Halászati Egyesület* áll, melyet az új német birodalom születése évében, 1870-ben alapítottak. Eleinte magában foglalta a tengeri halászati érdekeltségeket is. Csak a kilencvenes években, a német tengeri halászat hatalmas fellendülése idején vált ki belőle a *Deutscher Seefischerei-Verein*. A Német Halászati Egyesületnek rendes tagjai nem egyes hivatásos halászok, hanem a különböző halászati (sporthorgászati) egyesületek. Rendkívüli tagokul beléphetnek egyesek is, de ezeknek vajmi szűkre szabott jogaik vannak. Legfőbb szerve az egyesületnek a *Német Halászati Tanács* (*Deutscher Fischereirat*). Ez áll az egyes német — és két év óta az osztrák — államok országos halászati egyesületeinek kiküldötteiből, olyképp, hogy minden államnak nagyságához, illetve halászati jelentőségéhez mért számban vannak szavazati joggal felruházott delegátusai a Tanácsban, így pl. Poroszországnak 12 szavazata van, Bajorországnak 4, Württembergnek, Szászországnak, Bádénnek 2—2, Ausztriának 4 szavazata van. A *Deutscher Seefischereiverein*nek, a német horgász-szövetségnek és a német pisztrángtenyésztők egyesületének is van egy-egy szavazata. Az összes rendkívüli tagok mindössze 8 szavazattal vannak képviselve, s így adódik az összesen

60-ban megállapított szavazatszama a Halászati Tanácsnak. A szűkebb *igazgatótanács* áll az elnökből, két alelnökből, a főtitkárból, pénztárosból, a rendkívüli tagok 3 állandó megbízottjából, továbbá a szakbizottságok 8 képviselőjéből. A tulajdonképeni munkát az imént említett *szakosztályokban* végzik, amelyek a következők: tudományos bizottság, nyílt (természetes) tavak gazdasági bizottsága, folyóvízi bizottság, tógazdasági bizottság, salmonida- (pisztráng- és lazac-) tenyésztők bizottsága, jogi és statisztikai bizottság, a hivatásos halászok szakbizottsága, végül sporthorgászati bizottság. A szakosztályokban hozott határozatokat a Német Halászati Tanács elé terjesztik jóváhagyás végett, a részletes kidolgozás munkáját pedig az *állandó ügyvezetőség* végzi, amely Berlinben székel és egy állandó, szerződött főtitkár (halbiológus, jelenleg *Röhler dr.*) vezetése alatt egy közgazdasági szakelőadóból (*Schiemenz K. dr.*) és több irodai segéderőből áll. Az iroda munkája a Tanács határozatait értelmében főleg adó-, vám- és fuvarkérdések kidolgozására, statisztikai felvételekre, tenyészanyag-beszerzésre és ennek felosztására s ehhez hasonló halászati közügyekre terjed ki. A Német Halászati Egyesület tulajdonában van az *Epney-i* (Anglia) híres angolnivadék állomás, ahol a Golfáramlattal feljövő ivadékokból (Glasaal) évente 6—8 millió db.-ot fognak össze és küldenek szét a megrendelő egyesületi tagoknak.

A német halászati egyesület Tanácsa évről-évre más német városban ülésezik (ezidén Bécsben fog összejülni, a lelki Anschluss dokumentálására és a gazdasági csatlakozás előkészítésére), amely alkalommal a bizottsági ülések is lezajlanak és rendszerint kiállítás is rendeznek.

A Német Halászati Egyesületbe tömörült országos egyesületek természetesen önállóan is bűzgő és eredményes tevékenységet fejtenek ki a saját hatáskörükben. Talán a legtevékenyebb ezek között a *Bajor Halászati Egyesület*, amely — úgy, mint a német birodalmi egyesület — szintén a Münchenben székelő, ott hivataloskodó *H. N. Maier* elnöklete alatt működik. Ez alá az országos egyesület alá 8 körzeti halászati egyesület (*Kreisfischereiverein*) tartozik, továbbá 160 járási halászati egyesület és rengeteg egyéb szűkebb szervezet. E regionális tagozódás mellett 3 központi szakosztálya is van: a hivatásos halászok szövetsége, a bajor tógazdák egyesülése és a bajor sporthorgászok védegylete.

A bajor halászati egyesületnek is vannak haltenyésztő intézetei, még pedig 5 pisztráng- és lazac-tenyésztője és két minta tógazdasági üzeme, ahol ikrát és mindenkorú ivadékokat nevelnek és közvetítenek. 1927-ben 600.000 ikrát, közel egymillió friss ivadékot, 177.000 egynyaras, 55.000 kétnyaras és 81q többnyaras ivadékot, valamint piaci halat termeltek.

A bajor egyesület alapította a *Starnberg-i* halászati iskolát, amely a maga nemében egyedüli egész Németországban és évenként 20—30 tanulóval ad mélyreható elméleti és minden halászati és haltenyésztési ágra kiterjedő gyakorlati oktatást. A legrégebb német halászati folyóirat, a *Deutsche Fischerzeitung* is a bajor halászati egyesület tulajdona. Jövedelmét az egyesület nem csupán a tagdíjakból szerzi, hanem jelentős (35.000 márka) *államsegélyben is részesül az állami halászejgyek illetékeiből*.

Számottevő szervezetei vannak a ponty- és pisztráng-tenyésztőknek, ezenkívül a halértékesítéssel és halfeldolgozással foglalkozó üzletágaknak. Ilyenek: a *Verein Deutscher Fischhändler*, *Reichsverband der Fischkleinhändler*, *Verein der Fischindustriellen*.

II. Amint a szabad szakszervezkedés, épúgy rendkívül fejlett Németországban a *hatósági szakigazgatás is*.

A birodalmi kormányban a halászat az élelmezési és földművelésügyi minisztérium illetékessége alá tartozik, ahol külön szakelődója van. A birodalmi kormány azonban elsősorban a tengeri halászat fejlesztésével foglalkozik, mert ez közvetlenül birodalmi ügy. A belvízi halászat ügyei közül a vám-, adó- és közéletmezési kérdések tartoznak a birodalmi kormány hatáskörébe. Állandó szaktanácsadója a Német Halászati Egyesület.

Az egyes német államokban a halászati ügyosztály a *földművelésügyi*, Bajorországban és Badenben azonban a *belügyi* kormány alá tartozik. Bajorország volt az első állam, ahol megszervezték az *országos haltenyésztési felügyelő hivatalát* (Magyarország e tekintetben még Bajorországot is egy jó évtizeddel megelőzte), amely tisztelet kezdettől fogva mai napig a többször említett nagyérdemű *H. N. Maier* tölti be. Az ő irányítása alatt Bajorországban még 8 szakképzett *körzeti halászati tanácsos* működik, magasabb rangú közhivatalnokok, kiknek a halászat fejlesztése, a halászok és a halgazdaság érdekeinek védelme a feladatuk. Poroszországban a *Kreisfischereiratok* feladatát az ú. n. *Oberfischmeisterek* végzik, nagy elméleti képzettségű tisztviselők, közülük többen egyetemi tanárok; Württembergben, Badenben, Szászországban és Thüringiában ugyanezt a tisztséget az ú. n. *Landesfischereiratok* látják el.

A halászati tudomány előbbrevitelét szolgáló intézetek: Poroszországban a *Friedrichshagen-i* Landesanstalt für Fischerei és a *Plön-i* hydrobiológiai intézet (mindkettő a Német Halászati Egyesület alapítása), továbbá *Münsterben* a mezőgazdasági kamara halászati biológiai intézete, *Königsbergben* az egyetem melletti hasonló célú intézet, Bajorországban a *müncheni* halászati biológiai kísérleti intézet szennyvíztisztító állomással, a *wielenbach-i* áll. tógazdasági kísérleti állomás, a *Langenargen-i* Institut f. Seenforschung und Seenbewirtschaftung, Badenben a *Staad-i* (Konstanz mellett) Bodenseefischerei-Institut, *Hamburgban* a természetrajzi múzeum melletti halászati biológiai intézet stb.

Ami a halászati szakoktatást illeti, a következő főiskolákon van a haltenyésztésnek és hydrobiológiának külön tanszéke: Berlin, Königsberg, Münster, München, Weihenstephan, Hamburg. A már említett Starnberg-i szakiskolán kívül Potsdamban és Lötzenben van állandó jellegű és számos helyen időszakos halázképző tanfolyam.

Szakképviselői vannak a halászatnak az egyes országos mezőgazdasági kamaráknál, továbbá a *Reichswirtschaftsrat*-ban, *Reichseisenbahnrat*-ban, és a *víziúttak birodalmi tanácsában*, mind olyan fontos, a kormányokkal szoros összefüggésben lévő szervek, melyek kebelében a halászat érdekeit hathatósan lehet képviselni.

L.

Világító halászat az Adrián.

Az író színes, meglevenítő erejű tollával és a természetbúvár éles megfigyelésével írja le *Garády* (Gauss) Viktor a „Tenger“ f. évi februári számában a világítással való halászat legújabb módszerét az Adrián.

Évtizedekkel ezelőtt még egész kezdetleges módon alkalmazták a fény csalogató erejét az átlátszó vizű tenger tömeghalainak „behálózására“. A halászhajó orrára erősített vasrácsos kosárban állandóan égett a tűz. Ilyenképpen ábrázolja még a világító halászatot *A. Kriesch* 1900-ban megjelent értékes könyve az Adriai tenger

halászatáról. Később az acetilén-lámpás világítás lépett a szabadtüzes csalogatás helyébe. Utóbb, részben még a mai nap is 500—1000 gyertyaláng erejű kőolajos izzó-fénylámpákat kezdtek alkalmazni, amelyek csekély tüzelőanyagot fogyasztanak és főleg erős széllel is pompásan égnek.

Manapság azonban már a *víz alá süllyeszthető lámpák* kezdenek tért hódítani, noha ezeknek végleges formája még nem alakult ki, a kísérletek még javában folynak ez irányban. Nagy előnyük, hogy a fény tulajdonképeni rendeltetésére jobban kihasználható, mert a víz tükre nem veri vissza a sugarakat, ezenkívül alkalmazásuk a hajózást nem zavarja.

Érdekes a halak viselkedése a fényforrással szemben. Vannak halak, melyek csak vízszintes irányban, mások megint csak függőleges irányban igyekeznek a fényforrás felé. Minél több a fényforrás piros sugára, annál több fényt vesz fel a víz, tehát annál gyengébb lesz a fény, ennél fogva kisebb távolságra terjed is a hatása.

Az Adrián van nagylámpás és kislámpás halászat. Az előbbit inkább a nyílt vizen, az utóbbit a parti vizeken használják, a szigonyos halászatnál. Különösen a tömeges, rajokban vándorló halak esnek e lámpák csapdájába. A *photaxis*, vagyis az az ellenállhatatlan erő, mely a halakat a fény felé ragadja, ez a tudományos magyarázata a világító halászatnak. Régi megfigyelés, hogy a fiatalabb halaknál sokkal erősebb a photaxis, mint az öregeknél. Főleg a *scombrit* (Makrele, maquereau) lehet eredményesen, nagy tömegekben hálóba csalni a világítás erejével. Ezenkívül a *szardellát*, *szardiniát* és a *szardont* (anchovist, ajókat). A hatalmas *tőkehal* (*Gadus putassu*) is vándorhal s nagy tömegekben kerül így hálóba. A portórói halászok egy alkalommal acetilén-lámpással 20 métermázsát fogtak belőle. A félelmetes *kék cápa* is megy a fény után; gyakran a scombrikkal együtt, melyekre vadászott, kerül az acetilénes halászok hálójába. Elég szép számban fogják a kitűnő húsú ragadozót, a *branzinót* is ezzel a módszerrel.

Nagyon csendesesen, óvatosan kell viselkedni a lámpás halászatnál, s főleg arra vigyázni, hogy valami bele ne essen a vízbe. Holdas éjjeleken nem lehet világító halászatot űzni; újholdnál is nagyon sovány a zsákmány.

A lámpás halászatnak főszerszáma a *tratta grande* (szlávul migavica) nevű kerítőháló, ezenkívül még a *saccolévával* (emeld a zsákot!) kapcsolatban is használják a világítást. Az utóbbi hálónak hossza 150 m, magassága közepén 40 m. Egy halászbándának egy vagy több világítóbárkája van és egy halászbárkája a hálóval. A világítóbárkán csak egy ember foglal helyet, aki a bárka orrán, a farra erősített lámpásnak hátat fordítva áll és lassan evez, miközben a felgyülemelő halakat figyeli. Mikor már elég sok hal verődött össze és a halász biztosra veszi, hogy a halak a lámpás fénye alatt megmaradnak, óvatosan felszedi a parafa-úszót és a halakat a part közelébe vezeti, oda, ahol a migavicás bárka a halásztanya előtt várakozva vesztegel. Ekkor a halászgazda megadja a jelet a halászbárka legényeinek, amire ezek lehető gyorsan, nesztelenül elvetik a hálót a világítóbárka körül. A bekerítés után a hálót a partra húzzák. Eközben a lámpás bárka a háló felső, parás ina felett kivonul a tanyából, hogy újabb halrajokat gyűjtsön.

Az elsüllyeszthető villamoslámpás *Lori Arnaldo* olasz mérnök szabadalma. A lámpát a fenékjáró háló

pákja elé süllyesztik a tengerfenékre s megfelelő korszolyához erősítve, a hálóval együtt a motoros halászbárka által vontatják. A lámpást külön villanyvezetékekkel a bárka dinamojával táplálják. A most is folyamatban levő kísérletek jó eredménnyel kecsegtetnek.

Tudomásunk szerint a Balatonon is folytak kísérletek a részvénytársaság első éveiben a világító halászat bevezetésére, de ezek — noha Adriáról hozott halászok ottani szerszámokkal próbálkoztak — nem vezettek eredményre, egyrészt a víz sekélysege, másrészt csekély átlátszósága miatt.

—s.

Édesvízi halbevétel Németországba.

I. Egész évi pontybevétel Németországba 1918-ban, métermázsákban:

Magyarországból	6064 q
Jugoszláviából	2198 "
Francországból	2067 "
Elzász-Lotharingiából	225 "
Csehországból	1930 "
Lengyelországból	650 "
Ausztriából	239 "
Dániából	144 "

A pontybehozatal itt közölt számadatai azonban korántsem merítették ki Németország édesvízi halbehozatalát. A pontybevétel 135 waggonja csak kevesebb, mint hatodrésze a 852 waggont kitevő összes édesvízi halbevételnek. Ugyanennyi (135 waggon) az oroszországi süllőbevétel; fele ennek a lazac-, egyharmada a csuka- és egynegyede a compóbevétel. Viszont jóval több, mint kétszerennyi (304 waggon) angolnát vittek be, amely mennyiségnek kétharmadát a kicsiny Dánia szolgáltatta, a megmaradó egyharmadrészen pedig főleg Svédország, Amerika és Olaszország osztozkodtak.

Magyarország az ő közel 61 waggonos élőponty- és 4 waggonos compóbevételével tavaly 8%-át képviselte az egész német édesvízi halbevételnek, a szomszédos kis Dánia ellenben közel 34%-os arányban szerepelt az összimportban.

II. Pontybevétel az idej (1928-29.-i) főidényben, métermázsákban:

	1928. október	november	december	1929. január
Magyarország	—	49	1291	723
Csehország	189	266	596	535
Jugoszlávia	—	200	602	366
Franciaország	32	247	673	911
Elzász-Lotharingia	4	38	85	346
Lengyelország	6	80	334	69
Dánia	4	—	90	6
Ausztria	—	—	—	—

Az 1927/28. főidényben Magyarország 3975 q pontyot vitt be az idej 2063 q-val szemben. Jugoszlávia azonban a tavalyi 742 q-val szemben ezidén kerek 50%-kal többet, 1168 q-t exportált Németországba.

A német konjunktúrákutató elégtétellel konstatálja, hogy a pontybevétel az idej főszásonban az 1927/28.-ihez képest 17·73%-kal ment vissza, sőt a délkeleti külföldről, vagyis Magyarországból és Jugoszláviából együtt 35·8%-kal csökkent az élő ponty behozatala. Pedig ez a két ország az egész pontyimport 47·1%-át képviseli.

—s.

Tógazdasági teendők május hóban.

Meleg időjárás esetén el kell kezdeni az etetést. Az előirányzott összes takarmánymennyiségnek 10%-át májusban, 25%-át júniusban, 30%-át júliusban, 25%-át augusztusban, 10%-át szeptemberben szoktuk feleltetni. Természetesen az időjárást és a halak étvágyát állandóan figyeljük, s csak annyit adunk, amennyit könnyen elfogyasztanak. A zsenge ivadéknak csillagfürtlisztet vagy árpalisztet, az egynyaras ivadéknak tóvizbe áztatott, darált csillagfürtöt, árpadarát adjunk, vagy a viszonyokhoz képest borsót, zabot, rozst, tengerit használjunk, aszerint, amint valamelyik olcsóbb, vagy könnyebben beszerezhető. A kétnyaras pontyoknak csillagfürtöt, árpát vagy más takarmányt adjunk; ezt már nem kell darálni, csak 24 óráig beáztatni. Tengeri etetéssel nagyon vigyázzunk, mert halaink zsírosak lesznek, s a piac nem szívesen veszi fel a túlzásos halat. Ezért tisztán tengerivel ne etessünk.

Ne felejtjük el a trágyázást. Úgy az istálló trágyát kat. holdanként 1·5—2·0 q, mint a szuperfoszfátot 5—6 kg, csónakról 10—14 naponként egyenletesen osszuk szét.

A hó vége felé rendszeren a vízínövényzetet is kaszálni kell. Növényzettel beárnyékolat tavak fél termést sem adnak. A növényzetet *feltétlenül víz alatt* kell lekaszálni, kisebb tavakban kézi kaszával, nagyobb tavakban csuklós kaszával, mely két csónakról kezelhető. Ha a víz alatt vágjuk a növényzetet, a víz a gyökérzetbe behatol és elpusztítja azt.

A lekaszált növényzetet ne hagyjuk a vizen úszni, mert a tavat beárnyékolja, hanem gyűjtessük kupacokba a tó szélén s hagyjuk trágyának a tóban. A kaszálást annyiszor kell ismételnünk, míg a tavak víztükre tiszta marad a növényzettől.

Sokszor az időjárás miatt az ivatás májusra marad. Ennek végrehajtása úgy történik, amint azt az előző hóban leírtuk. A zsenge ivadéokra vigyázzunk, s ha éjjeli fagyoktól tartunk, emeljük az ivató vízszinét, hogy az ivadékok a víz tulságos lehülése el ne pusztítsa. Ha sok ivadékunk van, s azokat a tavakba kihelyezve külön táplálni akarjuk, adjunk nekik kukorica- vagy csillagfürtlisztet, de az etetőhelyet szükségemű hálóval kerítsük körül, hogy a nagyobb halak hozzá ne férjenek.

F.

A gödöllői m. kir.
Baromfitelep halgazdaságánál
beszerezhető
2-3000 drb. süllőivadék
darabonkénti 30 filléres árbán.
A hal bármikor átvehető.

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya f. évi március hó 22-én. ülést tartott, melyen résztvettek báró Inkey Pál elnökte alatt: dr. Dobránszky Béla alelnök, Csörgy Titusz, Dorchus Zoltán, Dietzl Lajos, dr. Goszthony Mihály, Hirsch Géza, dr. Iklódy Szabó János, dr. Isgum Ádám, Kócsy Imre, dr. Korbuly Mihály, Kuttner Kálmán, Löwenstein Emil, dr. Lukács Károly, Purgly Pál, Szalkay Zoltán, Zimmer Ferenc és ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok, dr. Unger Emil és Fischer Frigyes.

Távollétüket kimentették: Paluzsa László, br. Szurmay Sándor és Répássy Miklós.

Elnök üdvözlöi a megjelent választmányi tagokat és felkéri a titkárt a tárgysorozat ismertetésére.

1. A kaposvári kiállítás elnökségétől megkeresés érkezett, hogy az Egyesület az ez év augusztus havában rendezendő kaposvári országos mezőgazdasági kiállításon vegyen részt s a kiállítás céljait minden eszközzel támogassa.

dr. Goszthony Mihály, akit a mezőgazdasági kiállítás halászati csoportjának elnökéül kértek fel előadja, hogy miután halászati kiállítás már régebben nem volt, szeretné, ha a kaposvári kiállításon a halászat méltó keretekben jelenne meg. Ezért felkérte az Országos Halászati Felügyelőseget is a közreműködésre, ahonnan egyrészt kiállítási anyag, másrészt a földművelésügyi minisztérium tulajdonát képező akváriumok kölcsönzése tekintetében kedvező választ kapott. Felkéri az egyesület választmányát, különösen a somogy megyei tógazdaságokat, mint a balatoni halászat jelenlévő képviselőit, hogy a kiállítás sikere érdekében eljárását támogassák.

Hirsch Géza az augusztusi időjárást élőhal kiállítására nem tartja alkalmasnak, Kaposvár maga sem oly nagy város, hogy az esetleg külföldről jövő érdeklődőket is megfelelően elhelyezni lehetne. Sokkal helyesebbnek vélné, ha a tavaszi állat- és mezőgazdasági kiállításba kapcsolódnánk be, amely tényleg nagyszerű eredményeket produkált és amelyen a külföldiek megjelenése révén tenyészanyagunkat is be lehetne mutatni és értékesíteni.

A választmány hosszabb eszmecsere után elhatározta, hogy a kaposvári országos mezőgazdasági kiállítás vezetőségét a halászati csoport berendezésénél támogatni fogja.

2. Titkár a tógazdaságok takarmányszükségletének beszerzését célzó hitel ügyében jelenti, hogy úgy Tomcsányi V. Pál ó nagyméltósága, mint Elnök úr ó méltósága eljártak az illetékes tényezőknél, hogy 500.000 P hitel kiutalása biztosítsák, Annál inkább szükség van erre az összegre, mert a kemény tél következtében tógazdáink olyan súlyos károkat szenvedtek, hogy kellő segítség nélkül a termelésben jelentős visszaeséstől kell tartanunk. Bejelenti továbbá, hogy az eddigi puhatólódások szerint a kölcsön révén a gazdákat 5% kamat megtérítése terhelné és a kölcsön 8 hónap alatt volna törlesztendő, nagysága kat. holdankint 50 P lenne.

A választmány hosszús és beható vita után nem határozott, mert a kölcsön beszerzése hatáskörébe nem tartozik. A vita mindenestre igen értékes anyagot szolgáltatott a kölcsönt kieszaközöl hivatalos tényezők számára.

3. ifj. Zimmer Ferenc indítványozza a választmánynak, hogy tegyen az egyesület lépéseket a hal forgalmi adójának eltörlése tárgyában, amely az államköltségvetés összegéhez képest egészen jelentéktelen, mert mintegy 600.000 pengőre becsülhető. Minthogy a pénzügyminiszter a forgalmi adót úgy is lassan megszüntetni kívánja és az állatforgalmi adót már eltörölte, a halak részére csak egyenlő elbánást kérünk, amikor a forgalmi adó megszüntetését szorgalmazzuk.

A választmány a kellő lépések megtételét elhatározta.

4. Zimmer Ferenc bejelenti, hogy a külföldre irányított darabárakat a vasútnál újabban megmérlegelik, a halszállítványokat kicsomagolják és úgy mérik le. A mostani hideg időben különösebb bajjal nem jár ez, azonban amint az idő felmelegszik, félt, hogy az ily módon kicsomagolt áru mérlegelés közben tönkremegy. A vámhatóság eddig a számlában feltüntetett súlyt elfogadta és ellenőrző mérést egyáltalán nem alkalmazott. Kéri az egyesület közbenjárását a vám igazgatóságnál, hogy ezt a halkereskedőkre nézve káros eljárást szüntesse meg.

A választmány elhatározta, hogy ez ügyben átiratot intéz a vámigazgatósághoz.

F.

Az Érd-dunaegyházi halászati társulat folyó évi március hó 23-án Budapesten, az Erzsébet-királyné szállodában tartotta rendes évi közgyűlését. Az elnöki bejelentésből megemlítendő, hogy az 1927. évi halászati tilalom felfüggesztésének ellenértéke fejében kihelyezni elrendelt 15 q ivadékból csak az 5. és 6. szakaszra eső 5 q ivadék nyert kihelyezést, míg a többi 10 q-át a bérlő még máig sem helyezte ki. A társulat állami támogatásként 30.5 q nemes pontyivadékat és 6 láda süllőikrát kapott és helyezte ki a társulat vizeibe, amelyek a bérlők jelentése szerint, igen szép fejlődésnek indultak. A kormány ezen bőkezű támogatásáért a társulat köszönetét fejezte ki.

A zárszámadást 13.538 P 94 f bevétellel és 13.055 P 33 f kiadással, tehát 483 P 61 f pénzmaradvánnyal, továbbá a költség-

előirányzatot 700 P-vel a közgyűlés rendben találta. Az évi járulék kat. holdanként 8 fillér.

A társulat vízterületének bérlete 1930 évi március hó 31-én lejár s a szerződés 17. pontjának értelmében a bérletre nézve a társulatnak még ez év folyamán nyilatkoznia kell, mert ennek elmulasztása esetében a bérleti viszony további 6 esztendőre meghosszabbítottan tekintendő. A közgyűlés a bérlőkkel és tulajdonosokkal való érintkezést és tárgyalást határozta el, a bérbeadás tekintetében pedig rendkívüli közgyűlésen fog dönteni.

A megejtett tisztújításon gr. Wimpffen György elnökké, Herbszt Jenő számtartó pedig alelnök-igazgatóvá választották. A közgyűlés egyidejűleg megválasztotta az öttagú választmányt is.

F.

A Szolnokvidéki Felsőtisza Halászati Társulat f. évi március hó 20-án tartotta évi rendes közgyűlését Borbély György elnökle alatt. Elnök megnyitó szavai után Csermák Vilmos közp. igazgató terjesztette elő a társulat állapotáról szóló évi jelentést, melyet a közgyűlés tudomásul vett. A költségelőirányzat az 1928. évre 2610 P-ben, kat. holdanként 50 fillérben lett megállapítva; az 1927. évi zárszámadások szerint pedig a bevétel 16.504 P 27 f volt 15.765 P 20 f kiadással szemben.

A közgyűlés a zárszámadásokat és a költségelőirányzatot jóváhagyván, tárgyalta a bérlők bérleszállításának kérelmét és úgy határozott, hogy a társulat egész területén 30%-kal leszállítja a haszonbéreket.

Cs.

VEGYESEK.

A kaposvári kiállítás. Hetven éve, hogy a Somogy megyei Gazdasági Egyesület megalakult és a mezőgazdasági érdekekért harcol. Nagy idő s méltó arra, hogy megünnepeltessek. Ennek az ünnepelésnek egy külső díszes megnyilvánulása a Kaposvárott rendezendő országos jellegű mezőgazdasági és ipari kiállítás és vásár, amely augusztus 24-től szeptember 2-ig lesz nyitva.

A kiállítás élén álló saárdi Somssich Miklós felsőházi tag és gróf Jankovich-Bésán József olyan célokat tűztek maguk elé, melyek minden figyelmet és támogatást megérdemelnek. Ezek közül felemlítjük a növénytermelés eredményeinek bemutatását; az állattenyésztés, főként a tenyészállatok értékesítését, különös tekintettel a jugoszláv piacra; a mezőgazdasági gyáriparnak értékesítési lehetőség nyújtását; a hazai és külföldi autóipar fejlettségének bemutatását; a kézműipar létjogosultságának beigazolását; a mezőgazda, iparos és kereskedő harmonikus együttműködését. E mellett megfelelő módon óhajtanak gondoskodni a közönség szórakoztatásáról is. Felállítják az ország első vidéki rádió leadó-állomását, különös súlyt helyeznek más világrészekből származó vadászati trofeákra, mellyel a vadászati kiállítás színvonalát emelnék a vidéki kiállítások átlaga fölé. Halászati kiállításuk kedves tükörképe lesz a magyar tengernek: a Balatonnak.

Mindezek alapján felhívjuk a figyelmet a kaposvári kiállításra, melynek irodája Kaposvárott, Fő-utca 12.szám alatt, a Somogy megyei Takarékpénztár helyiségében van.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya március hó 22-én tartott ülésében foglalkozott a kérdéssel s egyhangúlag akként határozott, hogy a kiállítás vezetőségét, elsősorban a halászati csoport elnökét, dr. Goszthony Mihály választmányi tagot a kiállítás sikerének elérésében legmesszebb menő támogatásáról biztosítja.

HALASTAVAK tervezését és építését, régi tavak reorganizációját, tavak intenzív racionális kezelését, termések külföldi értékesítését, öntözések, lecsapolások tervezését és építését, földbirtokok felmérését, parcellázását, mérnöki és halászati szakvélemények készítését vállalja

TECHET RÓBERT

OKLEVELES MÉRNÖK

BUDAPEST VIII.,

József - körút 43. szám, II. emelet.

TELEFÓNSZÁM
Józs. 429—22.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint március hó folyamán a *nagybani* halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvizi élőponty	{ nagy	2:60—3:00 P
	{ közép	2:40—2:60 "
	{ kicsi	2:30—2:40 "
Édesvizi jegeltponty	{ nagy	2:20—2:30 "
	{ közép	1:60— — "
	{ kicsi	1:20— — "
Harcsa tógazdaságokból átlag 2 kg-os		5:00— — "

Nagybani forgalomban, a jégviszonyok miatt, pontyon és tógazdasági harcsán kívül csak külföldi hal volt. Forgalom lanyhuló, irányzat lanyha.

A lap kiadásáért felelős: **Dr. Unger Emil.**

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA
RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNÁL

Főüzlet: **BUDAPEST** Fiókiüzlet:

IV., Ferenc József-rakpart 6-7.

A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között.

Telefón: Aut. 843—10.

VII., Thököly-út 16.

A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt.

Telefón: József 361—71.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Budapest V.,
Széchenyi-u. 1.

Több mint 6000 katasztrális hold területű tógazdaságaiból az alábbi helyeken:

Balatonföldvár, Bia, Bicske, Csoór, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Konyár, Mike, Nagyláng, Örspusztá, Pellérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogysszentmiklós, Szabadbattyán, Tápíószező, Tüsképusztá, Varásló

szállít tenyésztésre nemestörzsű egy- és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa, fogassüllő-ivadékokat és fogassüllő-ikrát.

TELEFÓNSZÁM:
AUT. 122—37.

ZIMMER FERENC

HALKERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Budapest IX., Központi vásárcsarnok

TELEFÓN:

Közp. vásárcsarnok: Aut. 854—48.

Fiók-üzlet:

V., József-tér 13. sz. Aut. 816—79.

I r o d a:

VIII., Horánszky-u. 18. J. 335—39.

Veszünk

bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

Eladunk

bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

BALATONI HALLISZT

a zsirszegény és legsoványabb balatoni gardából és keszezből vákuumos sterilizáló eljárással, 50—55° hevítéssel szárítva és finom, világos lisztű öröve, 62—68% fehérjetartalommal, PONTY- és PISZTRÁNG-TAKARMÁNYNAK, valamint BAROMFI- és SERTESETETESRE kiválóan alkalmas, kicsinyben és nagyban ♦♦♦ bármikor kapható a ♦♦♦

BALATONI HALÁSZATI RT NÁL

Jelenlegi egységár: kicsinyben, postacsomagban is 60 fill., métermázsás tételekben 54 fill. kgr.-ként, hozzá a csomagolás (zsák) önköltségi ára ab feladó-állomás. Uradalmaknak kedvező fizetési feltételek. Ismertetések, használati utasítás ingyen ♦♦♦ és bérmentve. ♦♦♦

SIÓFOKON ÉS FONYÓDON.

BARTA LIPÓTNÉ

HALKERESKEDŐ

BUDAPEST IX.,

KÖZP. VÁSÁRCSARNOK.

TELEFÓNSZÁM

ÜZLET: AUT. 855—84.

IRODA: AUT. 850—71.

HALÉRTÉKESÍTŐ R.-T.

HALNAGYKERESKEDÉS

BUDAPEST

Telep és iroda: IX., Csarnok-tér 5.

Központi iroda: V., Széchenyi-u. 1.

Telefónszám: Aut. 122—37.

TELEFÓNSZÁM

nappal: Aut. 856—36.

éjjel: Aut. 105—32.

SZÁLLÍTÁSI OSZTÁLY

Telefón: József 348—48.

Eláruló hely:

IX. ker., Központi vásárcsarnok.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok R.-T. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllő-ikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt

STEINER MÁRKUS

HALNAGYKERESKEDŐ

Budapest IX.,

Közp. vásárcsarnok.

Iroda: IX. Erkel-utca 11.

Bizományi eladásokat

kedvező feltételek mellett intézek el.

Veszek és eladok

bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

TELEFÓNSZÁM:

AUT. 866—19.